

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.412 van 7 mei 2002
in de zaak A. 47.249/XII-1011.**

In zake : de BVBA SWEATEX,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. LEBACQ,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 12, bus 3

tegen :

de gemeente LEOPOLDSBURG.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat BVBA Sweatex op 5 juni 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 28 april 1992 van het college van burgemeester en schepenen van Leopoldsburg om haar met ingang van 9 mei 1992 de toegang te ontzeggen tot de wekelijkse zaterdagmarkt te Leopoldsburg;

Gelet op het arrest nr. 39.713 van 11 juni 1992 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. De Buel;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. Vaes, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een standplaats bezet op de wekelijkse markt te Leopoldsburg; dat op 28 april 1992 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente beslist haar met ingang van 9 mei 1992 de toegang tot de zaterdagmarkt te ontzeggen; dat de motivering van de beslissing luidt :

“Overwegende dat de heer Willy Metten, zaakvoerder van de Bvba Sweatex, wonende te 2600 Antwerpen, Lambert Briesstraat 6, uitbater van stand nummer 199 op de wekelijkse markt, systematisch weigert zich te gedragen naar de richtlijnen die hem door de marktleider worden verstrekt; dat de heer W. Metten bij herhaling een andere standplaats heeft ingenomen dan deze die hem werd toegewezen, zonder dat hij hiervoor toelating had bekomen; dat de heer W. Metten door de marktleider bij herhaling werd betrapt op het feit dat hij een aansluiting had genomen op het elektriciteitsnet van de markt, zonder dat hij hiervoor de vereiste betaling had verricht; dat de heer W. Metten zich bij herhaling na 8 uur op de markt heeft aangeboden; Gelet op het advies van de marktcommissie, waarbij wordt voorgesteld de heer W. Metten de toegang tot de markt [t]e ontzeggen”;

Overwegende dat verzoekster met brief van 30 april 1992 alleen wordt meegedeeld dat zij bij beslissing van het schepencollege met ingang van 9 mei 1992 van de wekelijkse zaterdagmarkt wordt uitgesloten;

Overwegende dat de bestreden beslissing van aard is verzoekster te benadelen, minstens materieel; dat zij er bijgevolg belang bij heeft de beslissing wegens onwettigheid te zien nietigverklaren; dat niet wordt ingezien waarom dit belang zou dienen te wijken voor “het belang van de overheid met het oog op de openbare orde en de algemene veiligheid op de markt”; dat de exceptie van gebrek aan belang wordt verworpen;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord de schending van de materiële motiveringsplicht doet gelden; dat zij toelicht de motivering van de bestreden beslissing enkel uit de lezing van het administratief dossier te hebben leren kennen; dat zij de motieven “manifest” onjuist noemt en betoogt haar kraam niet te hebben verplaatst tegen de wil van de marktleider, op één keer -op 18 april 1992- na, maar wel meerdere keren verzocht te hebben om dat te mogen doen, “op geen enkel moment” een elektriciteitsaansluiting te hebben genomen zonder daarvoor te betalen en steeds “nauwgezet” op tijd te zijn geweest; dat zij stelt dat “de loutere beweringen van verweerster op geen enkele manier door het administratief bundel worden gestaafd, integendeel”, dat nochtans vaststaat dat het administratief dossier alle stukken moet bevatten die nodig zijn om de bestreden beslissing te rechtvaardigen, dat bij gebreke aan de noodzakelijke rechtvaardiging de beslissing te beschouwen is als zijnde gebaseerd op wettelijk ontoelaatbare of materieel onbestaande motieven en dat derhalve de bestreden beslissing moet worden nietigverklaard omdat zij niet steunt op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is;

Overwegende dat verwerende partij in de laatste memorie repliceert dat uit de inhoud van verzoeksters schrijven van 21 april 1992 blijkt dat de marktleider “bij herhaling zijn gemotiveerd standpunt ter zake mondeling aan de B.V.B.A. Sweatex meedeelde”, dat uit inhoud en tijdstip waarop de brief werd verstuurd blijkt dat de brief een verweer is op het advies van 16 april 1992 van de marktcommissie hetwelk haar dus moet zijn meegedeeld, dat ook uit de mondelinge uiteenzetting van verzoekster in het kader van de schorsingsprocedure “blijkt dat enerzijds beide partijen voortdurend mondeling hun argumenten en motiveringen hebben overgemaakt en anderzijds Sweatex B.V.B.A. geenszins uitleg heeft gevraagd omtrent de motivering, waarover ze zeer goed op de hoogte was”;

Overwegende dat de bestreden beslissing verzoekster verwijt bij herhaling een andere dan de toegewezen standplaats te hebben ingenomen, bij herhaling een aansluiting op het elektriciteitsnet te hebben genomen zonder betaling daarvoor en bij herhaling zich te laat op de markt te hebben aangeboden;

Overwegende dat het verweer van de verwerende partij tegen het besproken middel er op neer komt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kende; dat dit niet ter zake doet; dat het middel immers niet de kennis maar de juistheid van de feiten betwist;

Overwegende dat bij de memorie van antwoord als enige bewijsstukken ter zake twee brieven van verzoekster zijn gevoegd; dat in de eerste brief, 21 april 1992 gedagtekend, verzoekster en een collega aan de burgemeester meedelen dat zij op 18 april 1992 met hun kraam naar een, ten gevolge van het slechte weer, leeg gebleven standplaats zijn opgeschoven, dat er daarover een woordenwisseling met de marktleider is geweest en dat zij in de toekomst op meer begrip hopen; dat in de tweede brief, 17 mei 1992 gedateerd, verzoekster aan het college van burgemeester en schepenen vraagt dat de beslissing om haar van de markt te weren “rechtgezet kan worden”; dat volgens de brief verzoekster “altijd eerst gevraagd [heeft] aan de marktleider of wij mochten doorschuiven tegen de ander kramen en dit alleen tijdens slecht weer en zonder iemand te storen of te hinderen” en “niet meer opgeschoven [is] sinds Mr. de burgemeester op de markt is komen zien”;

Overwegende dat het op grond van die brieven alleen geenszins mogelijk is in redelijkheid te besluiten tot het bestaan van -al- de tekortkomingen die verzoekster in de bestreden beslissing worden aangewreven;

Overwegende dat ook het advies van 16 april 1992 van de marktcommissie, dat verwerende partij pas met haar laatste memorie neerlegt, de realiteit van de tekortkomingen niet bewijst; dat het advies zonder meer, zelfs zonder zijn bron aan te geven, poneert dat verzoekster “nooit” op haar abonnementsplaats staat, “steeds” na het voorgeschreven uur op de markt komt, en elektriciteit neemt zonder melding en betaling; dat de Raad van State in deze blote affirmatie geen bewijs ziet; dat voorts verzoekster in de memorie van wederantwoord pertinent opmerkt dat “[i]n voorkomend geval” de verwerende partij wel niet zou hebben nagelaten verzoekster op enig moment vóór de bestreden beslissing op een bewijsbare manier aan te manen; dat dit klaarblijkelijk niet gebeurd is;

Overwegende dat aldus niet blijkt dat de bestreden beslissing op deugdelijke grond stoelt; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 28 april 1992 van het college van burgemeester en schepenen van Leopoldsburg om de BVBA Sweatex met ingang van 9 mei 1992 de toegang te ontzeggen tot de wekelijkse zaterdagmarkt te Leopoldsburg;

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.